

תקרית מצערת באולימפידת מוסקבה

לעשות זאת בדרך המקובלת, נא- לצנו לבחור בדרך זו" אמרו ה- שניים.

דובר המשלחת האולימפית הישראלית סירב להגיב, אס-כי כינה את השניים "עריקים" ו"נמושות" והוסיף כי על ברית המועצות לפתוח את שעריה ולהתיר ליהודים הנמקים בה זה שנים, לעלות לישראל.

לתוקף תקנה הקובעת כי אזרחי ישראל לא יוכלו לצאת לחו"ל ללא קבלת אישור ממפקד יחידת המיר- לואים שלו. אישורים כאלה לא ניתנו לאלה מן האזרחים שלא המ- ציאו הוכחות חותכות כי יש ב- כוונתם לשוב.

"כיון שהחלטנו, בתוקף זכותנו הטבעית, להעתיק את מקום- מגורינו לארץ אחרת ולא הצלחנו

תקרית מצערת העיבה במקצת על טקס סיום המשחקים האולימ- פיים 1980. יום לפני גמב המשה- קים נודע כי שניים מחברי המש- לחת הישראלית ערקו למזרח. הי- שניים, המתעמל עמיצה טלפו וה- קלע טלצח עמיפו, קיימו מסיבת- עיתונאים מאולתרת במקום-מסתו- רם והודיעו כי אין בכוונתם לשוב לישראל וכי הם מבקשים מקלט מדיני משלטונות מוסקבה.

הספורטאים הישראליים סיפרו כי החליטו לנקוט בצעד זה לאחר שכל דרכי ההגירה המקובלות נח- סמו בפניהם. לדבריהם אין באפ- שרותו של ישראלי לחצות את "המסך הכחול-לבן" אשר הטילה ממשלת ישראל מתוך כוונה למנוע הגירה, ולכן עשו מאמצים ניכרים בכדי להיכלל במשלחת ארצם ל- אולימפיאדת מוסקווה, כמטרה ל- המשיך משם לאחת מארצות אי- רופה המערבית.

עמיצה ועמיפו תיארו בפני העי- תונאים את קשיי ההגירה מישראל אשר הלכו וגברו מאז אוקטובר 1973. לדבריהם, החלו באמצע שנת 1976 להיערך ביקורות קפדניות ב- טרמינלים במטרה לגלות מטבע זר המוצא מן הארץ מעל לשיעור ה- הקצבה (למהגרים מישראל אין הקצבת מטבע כלל). אלה שנתפסו הועמדו לדין וכספם הוחזרם. כאותה עת נקבע כי פקיד מחלקת הדרכו- נים ידרשו אישור ממש-הכנסה ל- כל אזרח המבקש לצאת. ביולי 1978 הוחלט על העלאת דראסמית של מס הנסיעות עד ל-125% מערך הכרטיס, ובראשית 1979 נכנסה

דיאלוג

- סלח לי, אתה דורך לי על הפרצוף.
- ששששש...
- האף שלי, אתה דורך עליו.
- אני מתפלל!
- אתה דורך לי על הלחי.
- אתה לא יכול לשלול ממני את הזכות להתפלל בכל מקום ב- ארץ הקדושה שלי.
- אבל אדוני, אתה מכאיב לי.
- הבעיות העלובות שיש לך עם הפרצוף האידיוטי שלך אינן מבטלות את הזכות ההיסטורית ש- יש לי לדורך עליו כשאני מתפלל.
- אם לא תסתלק לי מהפנים אני מוריד עליך זאפטה איומה!
- עוצו עצה ותופר! מונעים מיהודים להתפלל בארצם! לקרוע!
- סליחה, אני לא רוצה לפגוע ברגשותיך. אתה יכול להישאר לי על הפרצוף. רק עשה לי טובה קט- נה ותוציא את הבוהן שלך מהאף שלי. זהו, עכשיו זה בסדר.

מתנדבים בע"מ

מאז הופעה בקריית ביאליק חוק העור העירי- המהיר הצטרפות למשמר האזרחי, הושלש מספר התוש- בים העושים בצמגרת זו והוא מגיע כיום לכ-6000 איש. ראש העיריה, מר צבי קרי- ינה, אמר אתמול בעניין זה: "כ- לאחר שכמה תושבים הועמ- דו לדין בפני בית-המשפט הי- עירוני-ונקנסו על שלא מלאו את חוקי חלה התעוררות כללית בתחום הגיוס למשמר

ידיעות אחרונות 26.8.76

המחבלים והגנבים מזהרים בזאת שלא להתקרב לשטח השיפוט של עיריית קריית-משהו. יש שם רנסאנס גדול בתחום המשמר האזרחי.

השריף המקומי של קריית-משהו גאה לספר על הגידול המשמעותי שחל במספר חברי המשמר הודות לחוק-העור שהפעיל ולקנסות שקיבלו אלה שלא התנדבו כנדרש.

אם כי עדיין משמש המשמר האזרחי כתנועת מתנדבים, החליט ראש העיריה הזה להפוך את ההתנדבות לחוק-עור עירוני. מה שלא עושים מעצבי המדיניות עושים המאלתרים הקטנים בשטח: הודות לכוח-חוזנו של ראש העיריה, גזור על כל אזרח תם שמקום מגוריו נכלל במקרה בתחום קריית-משהו, להתגייס למשמר. ידוע לכותב כי ישנם ישובים וקבוצות אוכלוסיה באזורים רגילים שהתארגנו להפעלת משמר אזרחי מלא, וזה עניינם. אבל הפעלת התנדבות חובה בשטח- שיפוט עירוני גדול ומקרי, היא קפריזה מסוכנת שאם לא ימנעו אותה בזמן יחליט בקרוב איזה ראש עירייה אחר על הפעלת חוק-עור עירוני שיצא את כל התושבים למחנות עבודה, כדי להבריא את הכלכלה.

קווים לדמותו של מנהיג

סטודנטים על באריקאדות באוניברסיטת קאנט, אוהיו, על רקע המעורבות האמריקאית בהווורטין (מאי 1970).

שרים, יש אסיפות ונאומים, יש כיסוי עיתונאי מקיף. מצטטים אותו, "נלך עד הסוף!" מחכים לו עם מצלמות הטלוויזיה ביציאה מלישכת השר והוא מכריז "לא ניכנע!" קוראים לו "דני הכחול-לבן" ו"כחול-בנדיט הישראלי". הוא עשה את הדרך הארוכה מתורונות עצמים ועד להנהגת מרד הסטודנטים העונתי לעיניי שכר-לימוד. הוא מאיים: "נעלה על הבאריקאדות!" וכשהוא עומד בפני המצלמות הוא יודע שכשיגמור את המרד, ממתינה לו משרה בטוחה כדובר הסיעה בכנסת. קצת ממוסד, קצת אפור, אבל לגמרי לא רע. יש נסיעות, יש משרד, ואפשר לשלוח לעיתונים הכחשות והבהרות ולחתום בשם ובתואר. ואולי יום אחד הוא יופע ב"זה הסוד שלי" והגדרת סודו תהיה "עמד בראש המרד הגדול להורדת שכר הלימוד מ-5568 ל-5426 ל"י. אכבר סוד.

אסיפת-חירום, בה הדיח את היו"ר הקודם על סמך סעיף 7 בתקנון. תמכו בו כל האנשים שהביא בספיישלים מרחבי העיר, על חשבון תקציב הבחירות. בשבוע הנצחון שלה מאמר לבטאון הסטודנטים: "יש לעשות לשיפור פני החברה". הוא חתם עליו בצירוף תארו החדש. כעבור חודש יצא לכנס סטודנטים ליבראליים במאנילה. ושוב אסיפות ופיצוצים, הפיכות-הצר והפיכות-נגד, זיופים ונ"צים — והוא היה, לאחר שלושה עירעורים שהגיש, ליו"ר האגודה. המשכורת עלתה, משרד, מזכירה, נסיעות, וראיון עם תמונה בעמוד הראשון של הבטאון. כשחזר, והוא כבר יו"ר התאחדות הסטודנטים האר- צית, מקונגרס סטודנטים יהודים בפילדלפיה, הגיעה החלה עונת המו"מ על שכר הלימוד. זה חזמן לקצור את ההחלה: יש מאבק, יש סיסמאות, יש פגישות עם

זה התחיל בכיתה א'. מבין שלושים-וכמה ילדים עליונים ומרוחי-פלסטילינה, אשר רובם ככולם נועדו לדוקטוראטים, היה הוא חריג בולט. עוד בטרם למדו לכתוב, "אני ציוני" מנה אל המורה והציג את מועמדותו למישרת תור-עצמים. מאחר ורוב יריביו הפוטנציאליים היו עסוקים בכיור ובראפיה, זכה בנצחון מוחץ ובמינוי הנכסף.

מאז, הוא תמיד בתמונה. מעצמים עבר לקבלת-שבת ומשם לתפקיד תור-הכיתה. הוא היה לחבר ועד-הכיתה הראשון ובאותה שנה החל לרוץ לתפקידים בכירים בבית הספר כולו. נבחר להיות תור-סדר, זה שמסלק את התלמידים בהפסקות החוצה, התגייס לאגודת הבריאות והזהירות, ומונה ככתב-לענייניות ו' בעלון המוסד. אף אחד מהבירו לא ניבא לו גדולות, שכן אלה שיחקו בעטיפות של מסטיקים ועשו אמבונשים לבנות.

בשעות-המחנך ואחרי-כך בכנסי בית-הספר, היה מושי-נפשו של כל מורה. תמיד היה מצביע ראשון. אף אחד לא זכר בדיוק מה אמר וזה גם לא היה חשוב — אבל הוא תמיד אמר, ואמר הראשון. הוא גילה את הדיבור ואת זכות-הדיבור — דבר שירבה להשתמש בו בעתיד. בשביעית נבחר ברוב דליל ואפאתי למועצת התלמידים. בשמינית היה לראש המועצה. בקיץ נסע לכנס מועצות תלמידים בשטוקהולם.

הוא נרשם למדעי-החברה: סוציולוגיה ויחסים. בטרמינסטר ראשון החל לקחת חלק בפעילות בתא סטודנטים של מפלגה ידועה — התא שהיה החזק בקמפוס. הוא למד במי לתמוך, את מי להפיל, איך לנטרל יריב ואיך להשיג רוב, איך לפוצץ אסיפות ואיך לכנס אסיפות-חירום. הוא קיבל שיעורים מעשיים בתורת הפרוים והקורוים, התקנות והסעיפים. הוא גילה את חשיבותו של הבג"צ כמכשיר ביד העסקן ונבחר בסיועם של חברי תא לנציג שנה א' במועצת הסטודנטים.

בראשית שנת לימודיו השניה ביצע הפיכת-צר והיה ליו"ר תא הסטודנטים, משרה בשכר חודשי. כדי לזכות במינוי פוצץ שתי ישיבות של וועדת הבחירות וכינס